

DECEMBER

KERSTEXAMENS...

Aangezien we in de winter graag al eens een warme trui aandoen...

KNITTING, IT TAKES BALLS!

Vele mensen denken dat breien oubollig is, dat alleen oma's het doen en alleen voor meisjes is. Maar als je ziet dat breien een basis is voor alles wat je draagt ga je het anders bekijken. Je T-shirts worden gebreid, je joggingbroek is gebreid. Dit met grote industriële machines.

Je kan het zelf ook. Het zal een minder fijne structuur hebben maar het plezier dat je zelf iets maakt wat je kan dragen of kan gebruiken is meer dan de moeite waard. Je kan zelfs met borstelstokken een dik vloerkleed breien.

3 dingen zijn zeer belangrijk:

- **Techniek:** je moet de steken kennen en technieken zoals vermeerderen, gebreide stukken aan mekaar naaien tot een trui
- **Kwaliteit:** breinaalden met een goed afgeronde punt, nog een paar hulpstukken en niet te onderschatten: de kwaliteit van wol
- **Kleur:** Dit is natuurlijk persoonlijk maar een minder mooie kleur van wol kan in combinatie met een andere kleur een heel mooi resultaat geven.

Breien brengt rust, geeft voldoening door het vorderend karakter. Je gaat kleding of accessoires anders beginnen bekijken. Je kan stelen met je ogen, kijken hoe de dingen in mekaar zitten. Kleurencombinaties kunnen je inspireren, of een supermooi model kan zo makkelijk zijn dat je het zelf kan maken.

Er bestaat zelfs breitherapie. Het ritmische karakter en de vele herhalingen tijdens het breien - insteken, omslaan, doorhalen, af laten glijden - werkt rustgevend. De effecten op de gezondheid van de breiende mens zijn: minder gepeiker en pijn, meer ontspanning en meer gevoelens van blijheid. Het helpt om onze hersenen behendig te houden en onze emotionele stabiliteit te verbeteren.

Heb je zin gekregen om ook de breipriemen vast te pakken? Dinsdagmiddag is er een breiatelier, spreek zeker mevrouw Els Schevenels aan!

– Els Schevenels

LITERAIR INTERMEZZO (1)

In het vierde jaar nemen we verschillende literaire genres onder de loep. In het rijtje van sprookjes, legenden, sagen hoort ook de fabel. Leerlingen van het vierde jaar schreven een fabel die een link heeft met de actualiteit.

———— De fabel van de reuzehyena's en de kudde schapen ————

De reuzehyena's bekoonden zichzelf tot leiders van het woud,
geboren uit adel, de rest laat hen koud.
Zij gaan het maken net als hun vaders.
Het juiste bloed stroomt door hun aders.

De schapen wilden de reuzehyena's bekoren
en bij deze zogenaamde wereldleiders horen.
De gortigste uitdagingen gingen ze aan
om op een goed blaadje bij de hyena's te staan.

Bij elke nieuwe uitdaging werd de kudde getest.
Ze bleven volhouden, elk op hun best.
Het werd alsmaar kouder diep in de put,
door drank, vernedering en uitputting, zonder fut
om nog te reageren op misdadig geweld.
Er kwam ook geen enkele hulp toegesneld.
En toen één van de schapen verdronk, koud en vol zout
dachten de hyena's aan reputaties en verloren goud.

Bewijzen verdwenen, de vaders stonden gereed,
want de reuzehyena's blijven steeds discreet.
En veel te laat beseften de schapen
dat hier geen vriendschap viel te rapen.

Schapen zijn beter dan reuzehyena's zonder fatsoen,
die zijn verloren, laat de rechtbank zijn werk nu doen.

Moraal: Je kan altijd stop zeggen.
(verhaal van Sanda Dia)

– Nand Lamote (4C)

De superieure adelaar en het merkwaardige ei

Al varend op de wilde zeeën voelde deze trotse adelaar zich op zijn best. Maar aan concurrentie had hij echt de pest. De adelaar was weliswaar de koning van de zeeën, of zo voelde hij zich althans. Hij was de sterkste, meest trotse en de rijkste kapitein van de hele wereld.

Op een vroege ochtend kwam er een klein bootje naar zijn kolossale schip gevaren. De bemanning schreeuwde en maakte vreemde gebaren. Hij keek het armzalige bootje met argusogen aan en al snel werd het de adelaar duidelijk dat de kapitein en zijn drie matrozen niet voor niets zijn aandacht wilden trekken. Hij lachte en gierde: "Wat is dit! Vier dromedarissen in het midden van deze oneindige zeeën, MIJN ZEEËN!" De dromedarissen vroegen onderdanig de toestemming om zijn magnifieke boot te betreden.

- "Adelaar, gij verbluffend schepsel, wilt u zo vriendelijk zijn om mij en mijn vrienden uit te nodigen op uw boot? Zo'n boot waar wij simpele handelaars enkel van kunnen dromen."

Spottend knikte de adelaar van ja. Na een poosje begon de adelaar zijn verhalen, waar hij zo trots op was, met hen te delen.

- "Ik heb in mijn jonge jaren nog de ratten van de wilde katten bevrijd, in een wereld hier ver vandaan en heb ontelbaar veel gronden veroverd ..." en zo ging hij nog uren verder.

Niet wetend wat te zeggen begonnen zijn gasten te praten over een mysterieus ei. "Een ei", zei één van de dromedarissen, "één van een soort dat u nog nooit heeft gezien. Dit ei hebben wij gevonden aan de kust van een piepklein onbewoond eiland in het verre Oosten." Het ei was fel gekleurd en was niet veel groter dan een zandkorrel

en woog minder dan de lichtste veren. De dromedarissen hadden het niet breed, ze leefden van brood en vies zeewater. Ze bleven wanhopig de adelaar smeken om het piepkleine eitje te kopen.

Uit onwetendheid, fierheid en een gevoel van superioriteit negeerde de adelaar de dromedarissen die maar niet konden ophouden met praten over de potentie van het ei om de wereld voorgoed te veranderen. Hij pakte het ei voorzichtig uit het kleine zakje en bekeek het zorgvuldig ... zonder ook maar even te twifelen, gooide hij het ei het water in. "Ik en ik alleen heb de kracht en het recht de wereld te veranderen en niets of niemand zal daar ooit iets aan kunnen doen", riep de adelaar vol vertrouwen. Teleurgesteld en geen cent rijker keerden de dromedarissen terug naar hun bootje. Hun drakenei had hen niets opgebracht.

Vele jaren later kwam de adelaar de nu volgroeide draak tegen. Alweer keek hij neer op het schepsel en onderschatte zijn potentie om de wereld voorgoed te veranderen. Nog steeds onwetend, fier en arrogant besliste hij met hem het gevecht aan te gaan.

Nog voordat de adelaar iets kon ondernemen, vulde de machtige draak zijn longen met zeelucht. Een zee van allesverwoestend vuur kwam uit zijn bek en stak dit ooit onoverwinnelijke schip in lichterlaaie. Met een geroosterde adelaar als gevolg.

Net voor zijn laatste zucht besepte de adelaar dat zijn misplaatste trots hem zijn leven had gekost.

Moraal: Hoogmoed komt voor de val.
(de economische machtsstrijd: de VS versus China)

- Matteo de Azevedo (4C)